

Til Konto I. Dislokations- og Rejseudgifter.

Til Udgifter ved Troppesafdelingerne og deres Materiel til og fra Øvelseslejrene samt under Kantonnementsøvelserne er der under I. a. 1. begæret et Beløb af 80,000 Kr., idet Ministeriet maa ønske i Finansaaret 1891—92 at kunne lade de større Øvelser afholde paa Fyn.

Beløbet paa e. 1. til Udgifter ved Troppesafdelingernes March til og fra Øvelseslejrene er ansat til 12,000 Kr. i Genhold til Erfaringerne fra tidligere Kantonnementsaar.

Bikonto e. 3. er forhøjet med 3,000 Kr., idet Ministeriet maa anse det for ønskeligt at kunne disponere over et Beløb til at yde Erstatning udover Godtgørelse for den ved militære Øvelser forarsagede egentlige Markstade, til saadanne Lodsejere i Nærheden af Garnisonerne, som paa Grund af deres Ejendommers Belliggenhed i særlig Grad se disse benyttede til Afholdelse af militære Øvelser og derved i forskellige Retninger blive hindrede og generede i deres Bedrift. Ministeriet har ment at kunne ansætte den Sum, man i det angivne Djemed ønsker at raade over, til 3,000 Kr., men dette Beløb, der dog ikke antages at ville blive overskredet, vil nærmest være at betragte som kalkulatorisk.

Med Undtagelse iøvrigt af den Forøgelse under e., som er en Følge af, at 500 Kr. ere overførte til denne Bikonto fra F. e. 6., jfr. Anmærkningerne til Konto F., ere samtlige paa e. begærede Beløb de samme, som bevilgedes for Kantonnementsaarene 1887—88 og 1888—89.

Til Konto K. Forskellige Udgifter.

b. Da Indførelsen af særligt Papir til Brug i Statstjenesten har fordyret Tilvejebringelsen af de for Underafdelingerne fornødne Blanketter og skematiste Bøger, er den hidtil paa Underkonto b. givne Bevilling ikke længere tilstrækkelig, og den begæres derfor forøget med 600 Kr.

g. Angaaende den foreslaaede Forhøjelse af Repræsentationsudgifterne fra 7,200 Kr. til 9,000 Kr. henvises til Anmærkningerne til samme Underkonto i Forslaget til Finansloven for 1890—91.

k. 1. Denne Bikonto udviser en Forhøjelse af 3,200 Kr., hvoraf 2,800 Kr. udgøre Lønningsforhøjelser, nemlig 2,600 Kr. til en Telegrafist (tillige Lærer) og 200 Kr. til en civil Mechaniker ved Vysmaskinerne, medens 400 Kr. begæres som Tilleg til den Bevilling, der hidtil er givet til lejet Hjælp ved Betjening af Vysmateriellets Maskiner. Med Hensyn til de tvende Lønningsforhøjelser skal Ministeriet i Almindelighed bemærke, at der efterhaanden lægges større og større Vægt paa Vedkommendes Tid, saa at de helt affæres fra at have lønnet Bierhverv ved Siden af deres Tjeneste ved Søbefæstningen. For denne er det af største Betydning at kunne knytte til sig de Personer, som nu i en Nærække tilfredsstillende have udført deres Værning; men dette kan kun opnaas, naar der for denne ydes dem et passende Vederlag, saa at de ikke fristes til at søge over i andre, bedre lønmede Stillinger. Hvad særligt Telegrafisten angaar, da har Sagen hidtil været ordnet saaledes, at en af Statstelegrafens Funktionærer ved Siden af sin Tjeneste ved Statstelegrafen fungerede som Telegrafist og Lærer i Telegrafering ved Søbefæstningen. Denne Ordning blev truffen i 1872, og det er den samme Funktionær, Telegrafist Jensen, som i hele det derefter forløbne Tidsrum har fungeret ved Søbefæstningen. Forholdene have imidlertid udviklet sig derhen, at medens der i 1872 var 4 Telegrafstationer ved Søbefæstningen, er disses Antal nu steget til 10, og det med Stillingen som Telegrafist og Lærer i Telegrafering ved Søbefæstningen forbundne Arbejde maa siges at være steget i et Forhold, der snarere er større end mindre, end det, der antydes ved de anførte Tal. Det har derfor kun været ved en høj Grad af Smådelommenhed fra Telegrafbestyrelsens Side, at Tjenesten ved Statstelegrafen for Telegrafist Jensen, der i hele det paagældende Tidsrum har været ansat til Tjeneste ved Stationen paa Kjøbenhavns Toldbod, har kunnet lempes saaledes, at det overhovedet blev ham muligt at bestride saa omfattende en Tjeneste ved Søbefæstningen, der iøvrigt i den Grad har lagt Vægt paa hans Tid og Kræfter, og i hvilken han har udfoldet en saadan Over og Dygtighed, at man i ethvert Tilfælde vilde have fundet sig foranlediget til at fremsætte Forslag om en Forhøjelse af det i 1872 fastsatte Honorar, der ikke staar i et rimeligt Forhold til det derfor præsterede Arbejde. Man har imidlertid med Hensyn til dette Spørgsmaal og til Telegrafist Jensens